

H E T   Z O E N T J E .

Iedere Dinsdag en Donderdag kwam mijn Opee, zij was de meeder van onze meeder, bij ons om kousen te stoppen en aardappelen te schillen.

Ik was haar lievelingetje, waaren weet ik niet want zij had wel dertig kleinkinderen, misschien wel omdat ik veel op mijn kop kreeg van iedereen, het was altijd mijn schuld, maar dat wist Opee niet, dus als Opee er was, zat ik altijd bij haar en konden de andere lekker niets doen.

~~Te~~ Tech was ik wel een lieve jongen, ik mocht ook altijd met meeder mee s, Zondags naar de kerk bijvoorbeeld.

Meeder kwam dan altijd naar boven, wij sliepen namelijk op zolder, en zei dan: "Henkie kom jij maar mee naar beneden dan drinken wij samen een kopje thee en krijg jij een beschuitje, dat kregen wij alleen op Zondag, dan ga je fijn met mij mee naar de kerk, dan weet ik waar je bent en niks uitkan halen".

Ik was ook de enigste van alle kinderen die met Vader mee mocht als hij ging vissen, daar was ik bijzonder trots op want dat was een veerecht, tot op een keer dat ik hoorde wat meeder tegen vader zei: "Ach Kees doe me een plezier en neem Henk mee, dan heb teminste ook eens een rustige dag".

Ja ik was een lief kind, vind ik.

Op een donderdag middag kwam ik uit school thuis en zoals altijd was Opee er en zat kousen te stoppen.

"Dag Opee".

"Dag Henkie, is me ventje er weer, heb je goed je best gedaan op school".

"Ja Opee de meester is erg tevreden over me, ik mag nu in de eerste bank zitten, vlak over de lessenaar".

Ope was erg trots op mij, want in haar tijd was dat een hele eer, dat had zij mij eens verteld, maar dat het nu niet andersom was, wist zij natuurlijk niet.

Ik kreeg een kopje thee van meeder en een boterham met basterd-suiker, dat eet ik nu nog erg graag, omdat het een beetje denker was vanwege het slechte weer, had meeder de lamp aangestoken. Dat was altijd zo gezellig, het gas ruiste zachtjes, het was erg stil, je hoorde alleen de grote klok tikken.

Dat waren momenten waar ik nu nog graag aan terug denk, zo, n tevreden gevoel had je dan, je voelde jezelf goed worden, t, liefst was je dan op meeders schoot gekropen hoe groot je ook was en ~~er~~ eventjes geknuffeld te worden.

Opee zat steeds met haar mond te trekken en deed dan met tussenpezen mmm, mmm, soms drukte zij ook met haar hand tegen haar wang.

"Opee, hebt u pijn".

"Ja me Henkie, Opee heeft kiespijn".

"OPEE zal ik u er een zeentje opgeven, als ik pijn heb dan doet meeder dat ook altijd en dan gaat vlug weer over".

"Ach me lieve ventje, dat helpt alleen maar bij lieve kleine kindertjes, maar bij oude opee, s niet".

"Ik doe het tech Opee misschien helpt het tech wel".

En ik gaf haar een zoen op haar rimpelige, weke wang, de haartjes die er opzaten kriebelden in neus.

Een tijd later, ik was het al haast vergeten, want ik zat te lezen schrek ik op, Opee riep: "Ach Henkie".

"Wat is er O^Pee vroeg ik verschrikt, wat is er".

"Ach Henkie, Opee heeft geen kiespijn meer, het heeft geholpen".

"Nou ziet u wel O^Pee, ik heb het tech gezegd, als je er maar in geloofd dan gebeurd het ook".

O^Pee zat nu tevreden kousen te stoppen en neuriede een liedje, ik voelde mij zo goed en braaf, had ik eindelijk ook eens iets goeds gedaan.

Ik had een beedschap voor moeder gedaan en zat aan de grote
tafel te lezen, toen Opee ineens zei: "Henkie, Opee is zo blij
dat zij nu geen kiespijn meer heeft".
"Ik heb het toch gezegd, Opee dat het zou helpen, als u nog eens
pijn hebt dan zal ik u wel een zentje geven dan is het zo over".
"Henkie, ne ventje".
"Ja Opee".
"Henkie helpt dat ook voor aanbelen".
"Nee Opee nee".
... deven, wij sliepen namelijk op zolder,